Tercera final a la vista

L'Spar Citylift Girona passa per sobre de l'Araski en un partit molt seriós Sense Ibekwe, Coulibaly i Spanou acaben amb dobles figures i Jordana tritura el rival des del triple

Si l'Spar Citylift Girona és molt a prop de la tercera final de lliga consecutiva no és només perquè és un equip molt superior a l'Araski. És, sobretot, perquè ahir va voler que la jerarquia quedés clara al parquet. Sense titubejos, des del primer segon, pintant la ratlla i repassant-la tantes vegades com va fer falta contra un rival que justament és difícil de doblegar en aquest aspecte. “Som superiors per cor” deia Made Urieta a principis de setmana. Potser sí, però ahir, molt poquet.

Altra cosa serà dimecres a Vitòria però, malgrat tot, la sensació d'equip esgotat, de fins aquí hem arribat, va ser tan patent que a l'Araski li costarà esposar-se-la. Veure Roselis Silva avorrida des de ben aviat és molt simptomàtic que sí, que fins aquí haurà arribat l'entusiàstic equip vitorià, a condició que l'Uni sigui tan seriós dimecres com ho va ser ahir.

Noms propisJordana es va tornar a posar la disfressa d'àngel de la guarda i, a falta d'Ibekwe (reservada amb molèsties) Coulibaly va recuperar un rol preponderant i el va exercir a la perfecció. Elles dues expliquen en gran part el 42-27 de la mitja part. L'Uni havia arrencat solvent col·lectivament al darrere, amb un nom propi, Helena Oma, dificultant molt la creació de Roselis Silva i, en atac, buscant Coulibaly a dins perquè era una evidència que cap jugadora de l'Araski la pot aturar tota sola. Amb el rebot sota control, només faltava el recital de triples de Jordana per obrir forat (18-9), que no va ser més gran perquè Tudanca (10 punts dels 14 de l'Araski en el primer quart) se n'anava de Leo Rodríguez. En tot cas, costa recordar gaires errors individuals en defensa del primer quart.

L'Araski, però, ja havia embardissat uns minuts el partit i en el segon període ho va aconseguir més. A partir del 25-14 (Buch) l'Uni va estar més de tres minuts sense anotar (25-20). Coincidia amb el descans de Coulibaly, però quan la maliana va tornar a la pista l'Uni va recuperar l'equilibri en el joc, la supremacia interior. Coulibaly va anotar, va arrencar pilotes de les mans de les rivals en el rebot i en la defensa de l'un contra un. Col·lectivament l'Uni va apujar el to defensiu i a l'Araski se li va fer de nit un atac rere l'altre. I no serà per menys rotació, perquè la de l'Uni era de set i la de l'equip basc, de vuit. Quan Spanou –molt consistent i, sense Ibekwe, jugant més situacions interiors i de rebot– va situar el 42-25 (19') feia tot l'efecte que el trencament estava en camí tot i l'últim bàsquet de Vega –l'única acció que va guanyar al pal baix–, que segur que deu haver tingut un malson amb Coulibaly.Sense aixecar el peuQuan la diferència va superar els vint, amb l'Uni anotant en transició, castigant tots els errors del rival i amb Coulibaly fent de tot (53-30, 25') i anotant sense oposició en el rebot d'atac, tothom sabia que el partit estava tancat. I, a diferència d'altres partits, l'Uni no va abaixar la intensitat del treball de manera apreciable. Un bon exercici pensant en dimecres a Vitòria i en el que ha de venir. A més, Tudanca es va fer un cop i Made Urieta la va reservar.

Quedava només saber si Jordana, camí dels 37 anys, seria capaç de trinxar el rècord de set triples que va aconseguir el 29 de novembre del 2014 contra el Gran Canària (7/12) en un partit en què, casualment, tampoc va jugar Ibekwe per unes molèsties. Va arribar el sisè (45-27) i el setè (56-33) i no van ser vuit perquè no va jugar en tot el darrer període. Aquell dia contra el Gran Canària només va descansar 10 segons. Aquest últim quart va servir per veure novament Ainhoa López en pista i per fregar els 40 punts d'avantatge (75-38).

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 16-04-2017 Pàgina 20

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1120519-tercera-final-a-la-vista.html